

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19955

гр. София, 21.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разглежда дело номер **6006** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на С. Я. Ч. против Заповед № 26-4332-001950 от 16.04.2026г., издадена от М. Т. Т. на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 3 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Като фактическо основание за налагане на мярката е посочено, че на 15.04.2026г. Ч. е управлявал МПС Пежо Партнер с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост, което е с прекратена регистрация от 03.03.2026г. по чл. 143 ал. 10 ЗДвП. Тези фактически констатации в заповедта са възпроизведени от съставения срещу Ч. АУАН серия ГА № 5358612/15.04.2026 г.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира нейната отмяна и спиране на предварителното ѝ изпълнение на основание чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Искането за спиране е обосновано с твърдение, че незабавното изпълнение на заповедта ще причини значителни и труднопоправими вреди на жалбоподателя, чиито семейни задължения са свързани с управление на МПС и изискват притежаване на СУМПС. Останалите доводи - че не е уведомен за прекратената регистрация на автомобила, касаят законосъобразността на процесната ПАМ и нямат отношение към преценката за наличие на основанията за спиране на предварителното ѝ изпълнение. Отделно са изложени доводи и във връзка с извършения му тест за алкохол и наркотици и съставения АУАН № 5358611. Констатациите от този АУАН не са послужили като фактическо основание за издаване на обжалваната заповед по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „гг“ от ЗДвП, а евентуално могат да послужат като основание за издаване на друга ЗППАМ, която обаче не е предмет на настоящото производство.

Инкорпорираното с настоящата жалба искането за спиране е допустимо, предвид допустимост на оспорването против предварително изпълняем по силата на закон административен акт - Заповед

за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001950 от 16.04.2026г., разпоредена на основание на чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ ЗДвП.

Разгледано по същество, искането е основателно.

В Закона за движението по пътищата не са изрично уредени основанията и условията, при които съдът може да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания административен акт. При липсата на специална уредба в ЗДвП следва да намери приложение общата разпоредба на чл. 166, ал. 4 АПК. Съгласно посочената норма допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение на административен акт може да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, а именно – когато предварителното изпълнение би могло да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, която да обосновава необходимостта от временна съдебна защита.

За да бъде уважено искането за спиране на допуснато по силата на закона предварително изпълнение, в тежест на молителя е да посочи конкретните вреди и да представи доказателства относно техния характер, интензитет и вероятност от настъпване, в случай че обжалваният административен акт бъде изпълнен преди произнасянето на съда по неговата законосъобразност. По своята правна същност спирането на предварителното изпълнение представлява обезпечителна мярка в административния процес, насочена към временно преустановяване на действието на административния акт до окончателното разрешаване на спора относно неговата законосъобразност. Прилагането на тази мярка предполага адресатът на акта да установи необходимост от временна защита на своето фактическо и правно положение с оглед предотвратяване настъпването на значителни или трудно поправими вреди.

Предварителното изпълнение представлява изключение от общия принцип, че на изпълнение подлежат единствено влезлите в сила административни актове. Поради това разпоредбите, допускащи предварително изпълнение, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване. В случая предварителното изпълнение е допуснато пряко по силата на закона, а не по преценка на административния орган, което означава, че законодателят презюмира наличието на една или повече от предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК – защита на особено важни държавни или обществени интереси, предотвратяване на опасност за живота или здравето на гражданите или предотвратяване на значителни вреди.

Във всеки конкретен случай съдът, сезиран с искане по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК, следва да извърши самостоятелна преценка дали незабавното изпълнение на акта може да причини на адресата значителна или трудно поправима вреда, която по своя характер и интензитет да е противопоставима на презюмирания обществен интерес, обусловил предварителното изпълнение. В този контекст съдът е длъжен да извърши преценка за съразмерност между обществения интерес и засегнатите права и законни интереси на жалбоподателя, като отчете дали ограничението на правната му сфера не надхвърля необходимото за постигане целите на закона.

Характерът и размерът на евентуалните вреди подлежат на доказване от оспорващия. За да бъде уважено искането, е необходимо вредите да са реални и конкретни, а не хипотетични, както и да се намират в пряка причинно-следствена връзка с предварителното изпълнение на административния акт. С предварителното изпълнение на наложената ПАМ при този вид нарушения законодателят цели защита на обществения интерес, изразяващ се в гарантиране сигурността на движението по пътищата и допускане до участие в движението само на моторни превозни средства, за които е налице валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

В конкретния случай, съобразно наличните по делото данни и извършената от съда служебна

проверка се установява, че настоящия момент е налице валидно сключена застраховка – считано от 17.04.2026г., 15:07:07ч. /датата на издаване на процесната ЗППАМ/, при застраховател ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, поради което фактическото основание за прилагане на принудителната административна мярка е отпаднало. С това е отпаднала и необходимостта от защита на обществения интерес чрез продължаване на предварителното изпълнение на заповедта.

При тези данни съдът намира, че преследваната от закона цел вече е постигната, а продължаването на предварителното изпълнение чрез задържане на свидетелството за управление на МПС би довело до прекомерно и несъразмерно засягане на правата и законните интереси на жалбоподателя. Това засягане е реално, пряко и непосредствено, още повече че обществената опасност, обусловила налагането на мярката, вече е преодоляна чрез сключването на валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

Ето защо съдът приема, че е налице значителна и трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК, която надделява над презюмирания обществен интерес от незабавното изпълнение на заповедта. Налице са кумулативните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

Мотивиран така и на основание чл. 166, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд София-град, III отделение, 75 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед № 26-4332-001950 от 16.04.2026г., издадена от М. Т. Т. на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщението до страните

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: